

положень, які визначені в новому законі (ліцензування освітньої діяльності, сертифікація педагогічних працівників, надання творчої відпустки тощо).

В цілому, можна стверджувати, що новий освітній закон є прогресивним, містить низку інноваційних положень. Цей крок є дуже важливим для країни, для модернізації освітньої сфери. Однак, він не вирішує всіх освітніх проблем, що накопичувалися десятиріччями. Імплементация нового Закону України «Про освіту» потребує внесення суттєвих змін до спеціальних законів у сфері освіти, розробки великої кількості нормативних документів різних рівнів. Також слід зазначити, що перехід до задекларованої в законі оновленої системи управління та системи освіти має бути послідовним, поетапним. Кожний крок необхідно пояснювати українському суспільству, щоб отримати громадську підтримку.

Список використаних джерел

1. Бахрушин В. Закон прийнято. Що далі? [Електронний ресурс] / В. Бахрушин // Освітня політика: портал громадських експертів. – 2017. – Режим доступу : <http://education-ua.org/ua/articles/1061-zakon-prijnyato-shcho-dali>.

2. Про освіту [Електронний ресурс] : Закон України від 15 вересня 2017 р. № 2145-VIII. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2145-19>.

Поступна Олена Вікторівна – кандидат наук з державного управління, доцент, докторант кафедри соціальної і гуманітарної політики, Харківський регіональний інститут державного управління Національної академії державного управління при Президенті України.

Postupna Olena – PhD in Public Administration, Associate Professor, Doctoral Candidate of the Department of Social and Humanitarian Policy, Kharkiv Regional Institute of Public Administration of the National Academy of Public Administration attached to the Office of the President of Ukraine.

E-mail: posolv48@gmail.com

Степанко Олексій Вікторович – кандидат наук з державного управління, заступник начальника кафедри управління та організації діяльності у сфері цивільного захисту, Національний університет цивільного захисту України.

Stepanko Oleksiy – PhD in Public Administration, Deputy Head of the Administration and Performance Management in the Civil Defense Chair, National University of Civil Protection of Ukraine.

Наталія Пузирна

АДМІНІСТРАТИВНА ДІЯЛЬНІСТЬ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ У СПРАВАХ ВЕТЕРАНІВ ВІЙНИ ТА УЧАСНИКІВ АНТИТЕРОРИСТИЧНОЇ ОПЕРАЦІЇ

Nataliia Puzyrna

ADMINISTRATIVE ACTIVITY OF THE CIVIL SERVICE OF UKRAINE IN THE AFFAIRS OF THE WITNERS OF WETTERS AND THE PARTICIPANTS OF THE ANTI-TERRORIST OPERATION

Досліджено правове регулювання діяльності Державної служби України у справах ветеранів війни та учасників антитерористичної операції. Проаналізовано функції та основні завдання Державної служби України у справах ветеранів війни та учасників антитерористичної операції. Особливу увагу приділено організаційній діяльності цієї служби.

Ключові слова: адміністративна діяльність; функції; учасник антитерористичної операції; соціальний захист.
The legal regulation of the activity of the State Service of Ukraine for War Veterans and Anti-Terrorist Participants was investigated. The functions and main tasks of the State Service of Ukraine for War Veterans and participants in the antiterrorist operation are analyzed. Particular attention is paid to the organizational activities of this service.

Keywords: administrative activity; functions; participant of antiterrorist operation; social protection.

Події на Сході України у 2014 р. зумовили розширення сфери діяльності державних органів щодо забезпечення соціального захисту учасників антитерористичної операції (далі - АТО).

Соціальний захист учасників антитерористичної операції – це локальна, хоча й дуже важлива проблема системи обороноздатності Української держави [1, с. 37].

Для забезпечення соціального захисту учасників АТО функціонує розгалужена система суб'єктів забезпечення їхнього права на соціальний захист, зокрема: Міністерство

соціальної політики України, Державна служба зайнятості населення, Міністерство оборони України, Міністерство внутрішніх справ України, Національна Гвардія України, Служба безпеки України, медико-соціальні експертні комісії (МСЕК), Уповноважений Президента України з питань реабілітації учасників антитерористичної операції, які одержали поранення, контузію, каліцтво або інше захворювання під час участі в антитерористичній операції тощо [2].

Для формування ефективного механізму забезпечення права на соціальний захист учасників АТО, що відбувається в Україні через збройну агресію Росії проти України, необхідним було створення спеціально уповноваженого державного органу у сфері соціального захисту ветеранів війни та учасників антитерористичної операції, соціальної та професійної адаптації військовослужбовців, які звільняються, осіб, звільнених з військової служби, та учасників антитерористичної операції. Таким органом стала Державна служба України у справах ветеранів війни та учасників антитерористичної операції.

На Державну службу України у справах ветеранів війни та учасників антитерористичної операції покладено чимало завдань та повноважень для соціального захисту учасників АТО. Соціальний захист демобілізованих осіб та учасників АТО став системним завдяки створенню Державної служби України у справах ветеранів війни та учасників антитерористичної операції. Служба ще не запрацювала на повну потужність, але цей крок є доцільним і перспективним [3, с. 336].

Функції Державної служби України у справах ветеранів війни та учасників антитерористичної операції можна класифікувати за кількома ознаками. Залежно від мети, на які вони спрямовані, функції можна поділити на внутрішньо організаційні й зовнішні. Внутрішньоорганізаційні – призначені для забезпечення чіткого і злагодженого функціонування всіх структурних підрозділів, посадових осіб, а також ефективного використання інших сил і засобів. А зовнішні – спрямовані на практичне вирішення завдань, що стоять перед Державною службою України у справах ветеранів війни та учасників антитерористичної операції зовні, що виходять за межі внутрішньоорганізаційної діяльності. Також функції Державної служби України у справах ветеранів війни та учасників антитерористичної операції за характером управлінських завдань можна поділити на загальні, спеціальні та забезпечувальні.

До загальних функцій адміністративної діяльності Державної служби України у справах ветеранів війни та учасників антитерористичної операції відносяться: прогнозування, планування, організація, регулювання, облік, нагляд, контроль.

До забезпечувальних функцій належать: кадрове, фінансове, матеріально-технічне та інше забезпечення адміністративної діяльності.

І, нарешті, спеціальні (основні) функції вказані в Положенні про Державну службу України у справах ветеранів війни та учасників антитерористичної операції [4].

Відповідно до цього Положення основними завданнями Державної служби України у справах ветеранів війни та учасників антитерористичної операції є:

1) реалізація державної політики у сфері:

а) соціального захисту ветеранів війни та учасників антитерористичної операції, зокрема, щодо забезпечення їхньої психологічної реабілітації, санаторно-курортним лікуванням, технічними та іншими засобами реабілітації, житлом, надання освітніх послуг та організації поховання;

б) соціальної та професійної адаптації військовослужбовців, які звільняються, осіб, звільнених з військової служби, а також учасників антитерористичної операції;

в) реалізація в межах своїх повноважень державної політики у сфері волонтерської діяльності щодо надання волонтерської допомоги:

- громадянам, які беруть участь у виконанні чи забезпеченні робіт, пов'язаних з проведінням антитерористичної операції, бойовими діями, збройним конфліктом, у тому

числі в період здійснення догляду за хворими, інвалідами, самотніми, людьми похилого віку та іншими особами, які через свої фізичні, матеріальні чи інші особливості потребують підтримки та допомоги і проживають в районі проведення антитерористичної операції, бойових дій, збройного конфлікту;

- Збройним силам України, іншим військовим формуванням, правоохоронним органам, органам державної влади під час дії особливого періоду, правового режиму надзвичайного чи воєнного стану, проведення антитерористичної операції, бойових дій, збройного конфлікту;

г) соціального захисту деяких категорій осіб, зазначених у пунктах 11-14 частини другої статті 7 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» та членів сімей осіб, зазначених в абзацах четвертому – восьмому пункту 1 статті 10 цього Закону, в частині призначення їм відповідної одноразової грошової допомоги;

2) внесення на розгляд Міністра соціальної політики України пропозицій щодо забезпечення формування державної політики у сфері:

- соціального захисту ветеранів війни та учасників антитерористичної операції;

- соціальної та професійної адаптації військовослужбовців, які звільняються, осіб, звільнених з військової служби, та учасників антитерористичної операції.

Служба з метою організації своєї діяльності:

1) забезпечує в межах повноважень, передбачених законом, здійснення заходів щодо запобігання корупції і контроль за їх реалізацією в апараті Служби, на підприємствах, в установах і організаціях, що належать до сфери її управління;

2) здійснює добір кадрів в апарат Служби та на керівні посади в її територіальних органах, на підприємства, в установи та організації, що належать до сфери її управління, формує кадровий резерв на відповідні посади, організовує роботу з підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації державних службовців і працівників апарату Служби та її територіальних органів;

3) організовує планово-фінансову роботу в апараті Служби, її територіальних органах, на підприємствах, в установах та організаціях, що належать до сфери її управління, здійснює контроль за використанням фінансових і матеріальних ресурсів, забезпечує організацію та вдосконалення бухгалтерського обліку в установленому законодавством порядку;

4) здійснює в межах своїх повноважень контроль за використанням державних коштів, передбачених для реалізації проектів, виконання програм, у тому числі міжнародних;

5) організовує ведення діловодства та архівне зберігання документів відповідно до встановлених правил;

6) забезпечує в межах повноважень, передбачених законом, виконання завдань з мобілізаційної підготовки та мобілізаційної готовності держави.

З огляду на вищевикладене доходимо висновку, що адміністративна діяльність Державної служби України у справах ветеранів війни та учасників антитерористичної операції – це виконавчо-розпорядча (управлінська) діяльність з організації роботи служби і практичного здійснення адміністративно-правовими способами й засобами покладених на неї завдань.

Вважаємо, що Державна служба України у справах ветеранів війни та учасників антитерористичної операції повинна стати головним органом державної влади, який буде здійснювати керівництво та координацію соціального захисту цієї категорії осіб.

Список використаних джерел

1. Кравченко М. В. Основні проблеми соціального захисту учасників АТО / М. В. Кравченко // Аспекти публічного управління. – 2015. – № 11-12 (25-26). – С. 36–43.

2. Чижов Д.А. Система суб'єктів, які забезпечують реалізацію права на соціальний захист учасників АТО / Д. А. Чижов // Науковий вісник публічного та приватного права. – 2016. – № 5. – С. 104–108.

3. Аналітична доповідь до Щорічного Послання Президента України до Верховної Ради України «Про внутрішнє та зовнішнє становище України в 2016 році». – К. : НІСД, 2016. – 688 с.

4. Деякі питання Державної служби України у справах ветеранів війни та учасників антитерористичної операції : Постанова Кабінету Міністрів України від 10 вересня 2014 року № 416 // Офіційний вісник України. – 2014. – № 74. – Ст. 2084.

Пузырна Наталія Станіславівна – кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри трудового права, адміністративного права та процесу, Чернігівський національний технологічний університет.

Puzyrna Nataliia – PhD in Legal Sciences, Associate Professor, Associate Professor of Labor Law, Administrative Law and Procedure Department, Chernihiv National University of Technology.

E-mail: 1981-natasha@ukr.net

Олексій Селецький

ОКРЕМІ ПИТАННЯ ЩОДО ТРИВАЛОСТІ ЩОРІЧНИХ ОСНОВНИХ ВІДПУСТОК

Oleksii Seletskiy

SOME QUESTIONS ABOUT DURATION OF ANNUAL MAIN LEAVE

Здійснено дослідження тривалості щорічних основних відпусток й обґрунтовано, що в Україні при наданні щорічної основної відпустки на законодавчому рівні встановлено диференційований підхід, з урахуванням складності та особливостей виконуваної роботи. Визначено, що щорічна основна відпустка може бути мінімальною або подовженою. Запропоновано класифікацію подовжених щорічних відпусток за такими підставами, як: стан здоров'я та вік працівника, підвищене нервове, емоційне і розумове напруження, а також особливі умови праці.

Ключові слова: щорічна відпустка; час відпочинку; право на відпочинок; класифікація щорічних відпусток; гарантії щорічних відпусток.

The study of the duration of annual basic leave has been carried out and it is substantiated that in Ukraine, when granting annual leave on the legislative level, a differentiated approach is established taking into account the complexity and peculiarities of the work performed. It has been determined that the annual main leave can be minimal or prolonged. The classification of extended annual vacations is proposed for such reasons as: state of health and age of the employee, increased nervous, emotional and mental stress, as well as special working conditions.

Keywords: annual leave; rest time; right to rest; classification of annual leave; guarantees of annual leave.

Одним із фундаментальних прав найманого працівника Конституція України у ст. 45 визнає право на відпочинок. Це право зокрема охоплює й можливість скористатись оплачуваною щорічною відпусткою, яка надається переважно з метою відновлення працездатності і зміцнення здоров'я, втрачених в процесі роботи. Відповідно до п. 1 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про відпустки» [1] щорічні відпустки поділяються на основну і додаткові (додаткова відпустка за роботу із шкідливими та важкими умовами праці; додаткова відпустка за особливий характер праці; інші додаткові відпустки, передбачені законодавством).

Беручи в якості об'єкта даного дослідження лише щорічну основну відпустку, необхідно звернути увагу, що її тривалість для різних категорій працівників є також різною. Вказана відпустка може бути як мінімальною, так і подовженою. Мінімальна відпустка означає ту межу тривалості щорічної основної відпустки, нижче якої її надавати не можна. Так, відповідно до ч. 1 ст. 6 Закону України «Про відпустки» щорічна основна відпустка надається працівникам тривалістю не менш як 24 календарних дні за відпрацьований робочий рік, який відлічується з дня укладення трудового договору. Така відпустка необхідна для відпочинку, відновлення працездатності, задоволення життєво важливих потреб та інтересів для працівників підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності та галузевої приналежності.

Водночас для деяких категорій працівників встановлюються подовжені щорічні основні відпустки (тобто більше 24-х календарних днів). Їх тривалість залежить від особливих умов праці (напруженості, складності, особливих кліматичних умов тощо), віку працівника або стану здоров'я. Однак, незважаючи на наявність широкого кола таких працівників, вітчизняне трудове законодавство не містило і нині не містить легального визначення «подовжених щорічних основних відпусток», що негативно позначається на